

Наставно-уметничко-научном већу Факултета музичке уметности у
Београду
Београд, Краља Милана 50

Сенату Универзитета уметности у Београду
Београд, Косанчићев венац 29

**Предмет: Извештај Комисије за оцену и одбрану докторског уметничког
пројекта Александра Перуновића**

ПОСВЕТЕ

*циклус инструменталних и инструментално-електронских
композиција*

Уводно образложење

Александар Перуновић пријавио је 24. маја 2013. године докторски уметнички пројект под називом *Посвете – циклус инструменталних и инструментално-електронских композиција*.

На седници Већа Факултета, од 12. јуна 2013. године, на основу предлога Катедре за композицију, Веће Факултета је донело Одлуку о именовању Комисије за оцену предлога докторског уметничког пројекта у саставу: ЗОРАН ЕРИЋ, редовни професор, СРЂАН ХОФМАН, редовни професор и МИЛАН МИХАЈЛОВИЋ, редовни професор у пензији.

Веће Факултета је на седници одржаној 4. јула 2013. године донело Одлуку о усвајању позитивног Извештај Комисије за оцену предлога докторског уметничког пројекта.

На седници Сената Универзитета уметности, од 26. септембра 2013. године, одобрен је рад на докторском уметничком пројекту и именован ментор – СРЂАН ХОФМАН, редовни професор.

На предлог Катедре за композицију, Веће Факултета је, на седници од 6. октобра 2015. године, донело одлуку о именовању Комисије за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта, у саставу:

СРЂАН ХОФМАН, редовни професор ФМУ, у пензији, ментор
ЗОРАН ЕРИЋ, редовни професор ФМУ

ИСИДОРА ЖЕБЕЉАН, редовни професор ФМУ

Др ум. ТАТЈАНА МИЛОШЕВИЋ-МИЈАНОВИЋ, ванредни професор ФМУ

Др ум. СВЕТЛАНА САВИЋ, ванредни професор, ФМУ

БИОГРАФИЈА

Црногорски композитор Александар Перуновић (1978) дипломирао је и магистрирао Композицију на Музичкој академији на Цетињу у класи проф. Жарка Мирковића, а тренутно припрема одбрану свог докторског уметничког пројекта на Факултету музичке уметности у Београду, у класи проф. Срђана Хофмана. Усавршавао се на неколико домаћих и иностраних семинара: *Internationale Sommerakademie* (Аустрија; 2003. у класи Kurta Schwertsika и 2005. у класи Detleva Müller-Siemensa), *Winter school Contemporary music* (Dubrovnik, 2006), мајсторски курсеви / радионице у Новом Пазару (2001) и Београду (2006. код Reinharda Febela и 2008. код Nebojše Jovana Živkovića). Дела су му извођена у Црној Гори, Србији, Хрватској, Албанији, Аустрији, Немачкој, Холандији, Француској и Украјини, од стране домаћих и страних извођача (Црногорски симфонијски оркестар, *Leopolis Strings, ensemble on_line* [Vienna], *Sonemus*, женски академски хор *Collegium musicum*, ансамбл *Градилиште*, Николас Хорват, и други). Поред компоновања, бави се и музичком теоријом и анализом, а радове из ове области излагао је на Семинару камерне музике у Подгорици 2008. и међународном скупу *Музичка теорија и анализа* у Београду 2011. године. Од 2003. ради као стручни сарадник на предметима Музички облици, Контрапункт и Аранжирање на Музичкој академији на Цетињу, а члан је и Удружења композитора Црне Горе, Организације за заштиту права аутора музике Црне Горе (РАМ СГ), као и Одјељења за музичку умјетност у Црногорској академији наука и умјетности (ЦАНУ).

СПИСАК ИЗВЕДЕНИХ ДЕЛА

- **Musica per archi** (Подгорица, Црногорско народно позориште, концерт *Премијере*, 28. III 2002 /гудачки оркестар *Leopolis Strings*, дир. Roman Rewakowicz/)
- **I came to Reichenau** (Рајхенау /Аустрија/, Waissnix-Schlössl, *Internationale Sommerakademie*, концерт *Neueste Musik aus Reichenau*, 30. VIII 2003 /камерни ансамбл семинара, дир. Germán Toro-Pérez/)
- **Record** (Мирцушлаг /Аустрија/, Südbahn-Kulturbahnhof, *Internationale Sommerakademie*, концерт *Neue Klangwelten*, 26. VIII 2005 /камерни ансамбл *ensemble on_line* [Vienna], дир. Germán Toro-Pérez/)
- **All right** (Београд, 14. међународна трибина композитора, 28. X 2005 /фестивалски хор, дир. Дејан Миливојевић/)
- **Start the Dance** (Дубровник, Хотел *Kompas*, Winter school *Contemporary music*, 1. II 2006 /камерни ансамбл *Sonemus*, дир. Алишер Сијарић/)
- **On a Death** (Подгорица, Црногорско народно позориште, 5. међународни музички фестивал *A tempo*, концерт *Musica Montenegrina*, 14. IV 2006 /Гудачки оркестар РТВ Црне Горе, дир. Радован Паповић, Иван Вукчевић – чембало/)
- **On a Death** (Будва, 21. фестивал *Град-театар*, 15. VIII 2007 /фестивалски оркестар, дир. Радован Паповић, Иван Вукчевић – клавира/)
- **Over the Glasses** (Никшић, Градска кућа, 1. међународни фестивал камерне музике, ауторско вече, 19. IX 2007 /камерни ансамбл студената Музичке академије – Цетиње/)
- **Over the Glasses** (Цетиње, концертна сала Музичке академије, самоиницијативни концерт студената одсјека за Композицију, V 2008 /камерни ансамбл студената Музичке академије – Цетиње/)
- **Record** (Цетиње, концертна сала Музичке академије, самоиницијативни концерт студената одсјека за Композицију, V 2008 /камерни ансамбл студената Музичке академије – Цетиње, дир. Александар Перуновић/)
- **Пасакаља и фуга** (Никшић, Дворац краља Николе, 3. међународни фестивал камерне музике, 17. IX 2009 /Чешки камерни ансамбл, дир. Милослав Гајдош/)
- **Queen** /верзија за гудачки оркестар/ (Цетиње, Дворски трг, 4. фестивал умјетничке музике *Espressivo*, 8. VIII 2011 /Гудачки оркестар *Rocky Njegoš*, дир. Jean Reis/)
- **Concertino** /II. Intermezzo/ (Подгорица, КиЦ „Будо Томовић“, свечани концерт међународне манифестације „Гоцеви дани“, 11. X 2011 /Михаило Куфојанакис, виолина/)

- **Queen** /оригинална верзија/ (Цетиње, хол Министарства културе, концерт дјела црногорских и албанских композитора, 15. XII 2011 /Гудачки квартет Универзитета умјетности – Тирана/)
- **Vocalise** (Подгорица, Црногорско народно позориште, 11. међународни музички фестивал *A tempo*, 14. IV 2012 /Академски женски хор *Collegium musicum*, дир. Драгана Јовановић/)
- **Vocalise** (Зандам/Холандија/, 28. IV 2012 /Академски женски хор *Collegium musicum*, дир. Драгана Јовановић/)
- **Vocalise** (Најмеген /Холандија/ Српска православна црква при Парохији Св. Сава, 29. IV 2012 /Академски женски хор *Collegium musicum*, дир. Драгана Јовановић/)
- **Vocalise** (Франкфурт /Њемачка/, Српска православна црква Св. Лука, 3. V 2012 /Академски женски хор *Collegium musicum*, дир. Драгана Јовановић/)
- **Vocalise** (Франкфурт /Њемачка/, Црква Светог Духа при Доминиканском манастиру, 4. V 2012 /Академски женски хор *Collegium musicum*, дир. Драгана Јовановић/)
- **Клетва** (Подгорица, Црногорско народно позориште, 12. међународни музички фестивал *A tempo*, 20. IV 2013 /Црногорски хорски ансамбл, дир. Михајло Лазаревић/)
- **For Lo** (Бијело Поље – Градски трг, 7. џез фестивал *White Field*, 5. VII 2013 / Данијела Медиговић, клавир)
- **Клетва** (Бијело Поље, Центар за културу, концерт *Његошеви дани*, 13. IX 2013 / Црногорски хорски ансамбл, дир. Михајло Лазаревић)
- **Клетва** (Цетиње, Краљевско позориште *Зетски дом*, концерт *Његошеви одјеци*, 14. IX 2013 / Црногорски хорски ансамбл, дир. Михајло Лазаревић)
- **Клетва** (Неготин, Дом културе, 48. фестивал *Мокрањчеви дани*, 19. IX 2013 / Црногорски хорски ансамбл, дир. Михајло Лазаревић)
- **metaglasswork** (Париз, музеј модерне и савремене уметности *Palais de Tokyo*, концерт *GlassWorlds*, 11. IV 2014 / Nicolas Horvath, клавир)
- **Бошчалук** (Бијело Поље, Кућа Риста Ратковића, концерт *Бошчалук*, 24. VII 2014 / Ана и Ида Муратагић, клавирски дуо)
- **Бошчалук** (Улцињ, сала Музичке школе, концерт *Бошчалук*, 1. VIII 2014 / Ана и Ида Муратагић, клавирски дуо)
- **Бошчалук** (Скадар, Миђени театар концерт *Бошчалук*, 27. IX 2014 / Ана и Ида Муратагић, клавирски дуо)
- **Hommage à Czerny** (Београд, свечана сала Студентског центра, Докторски уметнички пројект Неде Хофман-Сретеновић, завршни концерт, 20. XI 2014 / Неда Хофман-Сретеновић, Гаља Вранешевић и *LP duo* [Соња Лончар и Андрија Павловић], клавири)

- **Пјесник лаже, ријека тече, жена дише** (Цетиње, хол Министарства културе, концерт ансамбла за нову музику *Градилиште*, 11. XII 2014)
- **metaglasswork** (Кијев, музеј *Духовне ризнице Украјине*, концерт *GlassWorlds*, 31. XII 2014. и 1. I 2015 / Nicolas Horvath, клавир)
- **Пјесник лаже, ријека тече, жена дише** (Београд, свечана сала Студентског центра, концерт ансамбла за нову музику *Градилиште*, 16. III 2015)
- **1.618... – New Music for Strings, Percussion and Celesta** (Подгорица, Црногорско народно позориште 14. међународни музички фестивал *A tempo*, 21. IV 2015. / Црногорски симфонијски оркестар, дир. Григориј Краско)
- **Mozart schtirbt** (Франкфурт, *Internationales Theater*, 6. IX 2015/ трио *Luminis*)
- **Mozart schtirbt** (Хамбург, *Jenisch-Haus*, 8. IX 2015 / трио *Luminis*)
- **Mozart schtirbt** (Берлин-Дахлем, *St.-Annen-Kirche*, 10. IX 2015/ трио *Luminis*)
- **metaglasswork** (Београд, 24. међународна трибина композитора 25. IX 2015/ Неда Хофман-Сретеновић, клавир).

ПРИКАЗ И АНАЛИЗА ЦИКЛУСА КОМПОЗИЦИЈА ПОСВЕТЕ

Докторски уметнички пројект Александра Перуновића, циклус композиција *Посвете*, садржи четири – у односу на садржај и извођачки састав независна – заједничком идејом обједињена дела: *Hommage à Czerny* за два клавира осморушно и електронику, *1.618... – New Music for Strings, Percussion and Celesta* за два гудачка оркестра, харфу, клавир, челесту и удараљке, *Metaglasswork* за клавир и *Пјесник лаже, ријека тече, жена дише* за мецосопран, баритон, виолончело и клавир (+ видео).

Идеја овог пројекта, његова „тема“, у ствари је истраживање могућности стваралачке употребе резултата различитих начина деконструкције појединих „историјских“ музичких дела, образаца, кодова и манира – дакле реинтерпретација, ново „читање“ постојеће музике као полазне основе за креирање новог музичког дела. На основу те идеје, настале су четири композиције писане за различите извођачке саставе који такође могу реферисати на аутора (или дело) које се реинтерпретира, али могу бити и проширени и на електронски медиј. Тако је, на пример, Перуновићева интерпретација Бартокове *Музике за жичане инструменте*,

ударалке и челесту компонована за идентични инструментални састав; *Metaglasswork* је, као и његова референца – једна од верзија филмске нумере *Music Box* Филипа Гласа – такође је писана за клавир, а образац, код Чернијевих клавирских етида се мултиплицирано обнавља у композицији за два клавира (четири извођача) и електронику.

Све композиције, које су део овог пројекта, истовремено су и својеврсне посвете композиторима/делима на која реферишу, без обзира што је то само у једној композицији експлицитно наведено у њеном наслову.

Начини деконструкције „објеката” који су предмети Перуновићеве пажње и садржај музике коју он, на основу њих, ствара – у свакој од његових композиција су различити, а оне су ипак специфично његове: виртуозне и са становишта композиционог поступка и из извођачког угла, духовите, повремено ироничне или аутоироничне, пуне неочекиваних обрта, растезања и убрзања музичког времена, лажних и стварних цитата.

У делу *Hommage à Czerny*, на пример, Перуновић посеже за „темама” као што су „виртуозитет, помодна/популарна/салонска музика раног XIX вијека, Чернијеве етиде, (коначно усавршени) клавир, (управо конструисани) метроном”, али у густом, засићеном звуку и у односу на узорак удвострученог броја клавира и четворострученог броја пијаниста. Троделна форма ове композиције (A B A¹) такође асоцира на класични образац. Но, степен контраста међу одсецима и тонски садржај средишњег дела, који је настао као резултат својеврсне монтаже делића, „остатака” симулације чернијевског материјала изложеног у A одсеку, недвосмислено су довели до тога да укупан резултат Перуновићевог композиционог поступка не буде ведро и разиграна неокласична реконструкција изабраног предлошка, већ особено и значењски сложено постмодерно дело створено интелигентном и музикалном деконструкцијом тог предлошка.

Карактеристичну улогу има у овој композицији њен електронски слој. Он, с једне стране, мултиплицира дурске трозвуке и лествичне пасаже акустичких клавира додајући им димензије просторне покретљивости, раштимованости и брзине темпа која је недостижна за стварне пијанисте; с

друге стране, имитира звук чембала као претече и препарираног клавира као „будућности” стандардног клавира, уз неочекивану евокацију за класицизам типичног каденцирања оркестра; а са треће стране, од звука метронома као „помагала” при извођењу дела, еволуира до звукова који више не припадају концертној сали.

У својој композицији *New Music for Strings, Percussion and Celesta*, која се „бави” Белом Бартоком и његовим делом писаним за исти састав, Перуновић, међутим, посеже за сасвим другачијим приступом објекту свог интересовања. На основу спорадичних поступака Бартоковог транспонована односа златног пресека и фрагмената Фибоначијевог низа на ритмичку структуру и односе трајања сегмената овог, а такође и других својих дела, Перуновић разрађује сложени и доследно спроведени систем у коме пропорције Фибоначијевог низа, односно однос 1,618 : 1 (и обратно), прожимају целокупну временску, односно хоризонталну компоненту његове композиције: њен ритмички садржај, поступке коришћене у раду са мотивима и међусобне односе трајања формалних целина дела. Перуновић при томе не успоставља, сем сасвим спорадично и маргинално, референце на музички садржај Бартоковог остварења. *Нова музика* Александра Перуновића припада наине сфери пандијатонике која садржи и приметне елементе модалности, а компонована је тако да њома доминира полифона фактура (аутор с правом користи термин *безобзирна полифонија*). Та фактура, ослоњена на технику имитације, успоставља се, међутим, међу линијама које, у односу на њихов интервалски садржај, намерно нису уобличене као уобичајене, мотивски карактеристичне „теме”, већ су то „неутрални”, секундни лествични помаци који, претежно у кретању наниже, захватају широки амбитус, а изложени су у истој, или сличној тонској боји, често и у истом регистру. Тим поступком Перуновић вешто маскира стварну структуру кључних одсека свог дела, усмеравајући слушаоца на праћење његове стално промењиве, секундне дијатонске вертикале, која ипак остаје снажно усмерена ка свом финалису.

Партитура *Нове музике за жичане инструменте, удараљке и челесту* садржи мноштво промишљених и занимљивих колористичких детаља, а разуђени музички ток композиције остварује снажно уметничко дејство.

Metaglasswork за клавир, посвећен Филипу Гласу, једина је композиција у Перуновићевом циклусу у којој аутор нескривено користи аутентични цитат из дела, на који реферише као на основни градивни елемент за своју композицију. Варирано поновљен двотактни Гласов мотив, којим започиње његов *Music Box*, Перуновић, међутим, разлаже на елементе оригиналне фактуре: мелодију и „пратњу” дату у облику *албертинског баса*, а потом ове елементе неколико пута у својој композицији цитира као самосталне, самодовољне ознаке за дело на које указује. При томе их смешта у ново, Гласовој музици неприпадајуће звучно окружење, а уз то обликује своје дело на начин којим не реферише на поетику и композиционе поступке карактеристичне за гласовски минимализам. Тим деконструктивистичким обртом Перуновић замењује главно и споредно у објекту своје анализе. Јер, хармонске везе I – V – I – IV, разлагање трозвука у осминама и садржај мотива Гласове теме за ту композицију нису битни; они могу потицати из било које музике, могли су их написати и Вивалди и Моцарт, Шуберт, Корнелије Станковић, Енио Мориконе, Корнелије Ковач... Александар Перуновић их пак смешта у клавир који постаје звучна кутија, измаштани механизам који репродукује ауторове, тој направи унапред задате, музичке структуре из којих се рађа ново, особено и уметнички високо вредно дело.

Композиција *Пјесник лаже, ријека тече, жена дише* за мецосопран, баритон, виолончело и клавир (+ видео), писана је на стихове словеначког песника Томажа Шаламуна, а у преводу Јосипа Остија. Припада жанру *музичког театра*. Обликована је у форми минијатурне свите са *attaca* повезаним ставовима који носе називе *Успаванка, Проповјед, Боса нова, Тужбалица, Говор, Коло, Посмртни ноктурно, Тарантела и Реквијем*. Партитура дела стога садржи и детаљна упутства којима се дефинишу сценске кретње, а назначује и „говор тела” актера овог својеврсног *театра апсурда*. Јер, по речима самог аутора, „[м]узика у овом дјелу не покушава да

прати алогизме/апсурде којима обилује Шаламунова поезија, већ се према појединим пјесмама – као својеврсним ентитетима, ма колико они били семантички 'нестабилни' – односи управо као његова поезија према логичкој смислености – алогично/апсурдно". Резултат те концепције је, на пример, озвучавање текста „украо сам комад меса живога пријатеља” лажним цитатом ведре латино-америчке игре, али и повремени, намерно изазвани значењски раскораци између синхроног одвијања догађања на сцени и експресивног садржаја музике.

Перуновићево дело *Пјесник лаже, ријека тече, жена дише* садржи, уз интарзију аутентичног архивског аудио снимка одломка из Моцартовог *Реквијема*, и читаву мрежу парафраза, „обрада” и евокација идиома карактеристичних за различите врсте музике. Ове референце указују на читав спектар музичких и ванмузичких „тема” о којима се кроз дело „расправља”, али аргументацијом која припада музици и која је уверљива баш због тога што је остварена кроз кохерентно, оригинално, занимљиво и уметнички вредно музичко дело.

ОЦЕНА И КРИТИЧКИ ОСВРТ НА ЦИКЛУС КОМПОЗИЦИЈА *ПОСВЕТЕ*

Кроз све четири међусобно различите, а ипак узајамно кореспондентне композиције које чине садржај овог докторског уметничког пројекта, Александар Перуновић је доказао своју композиционо-техничку вештину, студиозност, стваралачку зрелост, креативни таленат и снажну уметничко-истраживачку знатижељу која га је и довела до особених и по многим елементима нових уметничких одговора на сложене изазове времена у коме живи.

Запис, односно партитуре ових дела, прегледно су, детаљно и промишљено урађене. Ипак, сматрамо да би било корисно да две од њих, *Hommage à Czerny* и *1.618... – New Music for Strings, Percussion and Celesta*, аутор још једном сагледа са становишта лакоће читања текста приликом припреме извођења. Начин на који је Перуновић записао темпа, метричке поделе и ритмичке структуре у овим композицијама, олакшава наиме

учавање његових, на „задатим“ бројчаним низовима заснованих временских пропорција, али такав запис захтева у неким моментима изузетну концентрацију извођача.

ПРИКАЗ И АНАЛИЗА ТЕОРИЈСКЕ СТУДИЈЕ О ЦИКЛУСУ КОМПОЗИЦИЈА *ПОСВЕТЕ*

Теоријска студија о циклусу композиција *Посвете* садржи четири поглавља: *Предговор*, *Поетичке претпоставке* (са потпоглављима *Музиком о музици / Музичка деконструкција* и *Математика и музика*), а потом следе поглавља *Поетика и концепција појединих дјела* и *Умјесто закључка*. Студија је опремљена и обимним релевантним списком коришћене литературе, подељеним на следеће области: *Књиге – стручно-теоријски радови*, *Књиге – књижевност*, *Есеји*, *Докторске дисертације*, *Партитуре*, *Компакт дискови – ауторски*, *Компакт дискови – компилације* и *Грамафонске плоче*.

У оквиру *Предговора* своје студије, Перуновић сажето указује на основну, обједињујућу идеју свог уметничког пројекта и разлоге свог интересовања за њу, наводи називе и извођачке саставе композиција које га сачињавају и даје шири списак музичких и ванмузичких „тема“ које је обрађивао у свакој од њих.

Теоријски најзначајнији део студије, поглавље *Поетичке претпоставке*, садржи у свом првом дѐлу ауторов, на основу личних интересовања и афинитета изведен, преглед идеја и поступака који се могу довести у везу са синтагмом *музиком о музици*. Тако Перуновић разматра композициона решења Албана Берга у његовом Концерту за виолину, дела Бернда Алојза Цимермана, Арва Перта, Лучана Берија, Алфреда Шниткеа, Мауриција Кагела и многих других савремених стваралаца који су се бавили, или се баве проблематиком цитатности и полистилистичности у музици. Перуновић, међутим, истиче као одређујући за своју поетику такав приступ у коме „моје позивање на традицију не значи само примјену цитата, прављење колажа, полистилистичких дјела и слично, већ подразумејева и неке друге поступке, попут симулирања појединих музика, посебног вида варирања којим се деформише сам музички стил на који се позивам, радикалних

деконструктивистичких ‘захвата’ којима се ствара сасвим друга музика у односу на ону на коју се реферише, итд”.

Други део поглавља, *Поетичке претпоставке*, је – након кратког, али веома садржајног историјског прегледа идеја, теорија и поступака којима је истраживан однос математике и музике – посвећен претежно анализи оних до сада у композиционој пракси испробаних типова односа математике и музике који утичу на садржај временске компоненте музичког дела; дакле, на међусобне односе трајања формалних целина једне композиције, почевши од њених одсека, па преко фраза, мотива, све до односа трајања тонова. Перуновићу, наиме, није блиско ослањање појединих савремених композитора на пропорције, изведене на основу неког математичког низа, које одређују избор тонских висина, интервала или акорада, односно целокупну вертикалну компоненту дела. По његовом мишљењу, „[п]ри оваквим примјенама математике не може бити ријечи о коегзистенцији исте са музиком, нити о њиховој (успјешној) интеракцији: математика (п)остаје само (заводљиво) композиторско помагало, тј. драматично подређено *Друго*”. Стога аутор, у својој студији, анализира поетике оних композитора који су му, бар кроз нека од својих дела, идејно блиски: Бориса Блахера, Филипа Гласа, Стива Раиша, Арва Перта, Беле Бартока, Јаниса Ксенакиса, Карлхајнца Штокхаузена, Брајана Фернихјуа, и других.

Поглавље *Поетика и концепција појединих дјела* садржи детаљну и веома стручно изведену анализу свих битних аспеката композиција које сачињавају циклус *Посвете*. Избором адекватног аналитичког метода, Перуновић је успео да избегне замку пуког „препричавања” своје партитуре, тј. збивања које је већ сâмо по себи видљиво у нотном запису, да уверљиво представи процес свог стваралачког рада и разлоге због којих се опредељивао за одређена решења, те да прецизно објасни свој композициони поступак у контексту проблематике обрађене у претходним поглављима своје студије.

ОЦЕНА И КРИТИЧКИ ОСВРТ НА ТЕОРИЈСКИ РАД О ЦИКЛУСУ КОМПОЗИЦИЈА *ПОСВЕТЕ*

Текст теоријског дѐла докторског уметничког пројекта Александра Перуновића вредан је научни рад којим аутор потврђује своје широко

познавање материје о којој пише и доказује свој смисао за теоријска промишљања и закључивања. Уз то, написан је чистим, јасним и разгранатим језиком, стилем који поседује и литерарне квалитете.

ЗАКЉУЧАК

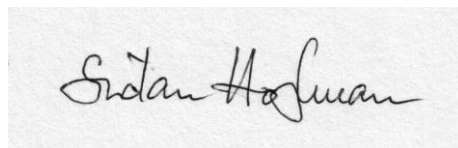
Докторски уметнички пројект Александра Перуновића, циклус композиција *Посвете*, настао је као резултат ауторовог вишеслојног и темељног уметничког истраживања постојеће стваралачке праксе везане за деконструктивистичке идеје настале у оквиру постмодерне, те откривања и формулисања једног личног, уметничким средствима исказаног стваралачког односа према тим идејама. Резултати тих истраживања представљени су кроз четири вредна, занимљива, оригинална и провокативна уметничка дела, кроз композиције којима је, као што смо већ нагласили, Перуновић доказао своју композиционо-техничку вештину, студиозност, стваралачку зрелост, креативност и снажну уметничко-истраживачку знатижељу.

Теоријска студија Александра Перуновића садржи драгоцене податке о до сада „испробаним” начинима коришћења сегмената, поступака или манира из већ постојеће музике у савременом стваралаштву, као и о утицају специфичних бројчаних низова на односе трајања унутар музичког дела. Сем тога, ова студија прегледно, кроз комбиновање различитих музичко-теоријских дисциплина, осветљава ауторова композициона решења, форму и садржај композиција које чине циклус *Посвете*. Перуновићев текст вредан је научни рад којим аутор, на основу свог знатног увида у тематику о којој пише, доказује свој смисао за теоријска промишљања и закључивања.

На основу критичког сагледавања и оцене резултата уметничког и теоријског дѐла уметничког пројекта *Посвете*, Комисија констатује да он по свим својим одредницама и елементима испуњава високе критеријуме докторског уметничког пројекта. Стога Комисија предлаже Наставно-уметничко-научном већу Факултета музичке уметности и Сенату

Универзитета уметности у Београду да овај Извештај прихвате и покрену процедуру за јавну одбрану докторског уметничког пројекта **ПОСВЕТЕ** – циклус инструменталних и инструментално-електронских композиција кандидата Александра Перуновића.

Комисија у саставу:

A rectangular box containing a handwritten signature in black ink. The signature is written in a cursive style and appears to read 'Srđan Hofman'.

СРЂАН ХОФМАН, редовни професор ФМУ, у пензији, ментор

ЗОРАН ЕРИЋ, редовни професор ФМУ

ИСИДОРА ЖЕБЕЉАН, редовни професор ФМУ

Др ум. ТАТЈАНА МИЛОШЕВИЋ-МИЈАНОВИЋ, ванредни професор ФМУ

Др ум. СВЕТЛАНА САВИЋ, ванредни професор ФМУ

У Београду, 13. новембра 2015.